

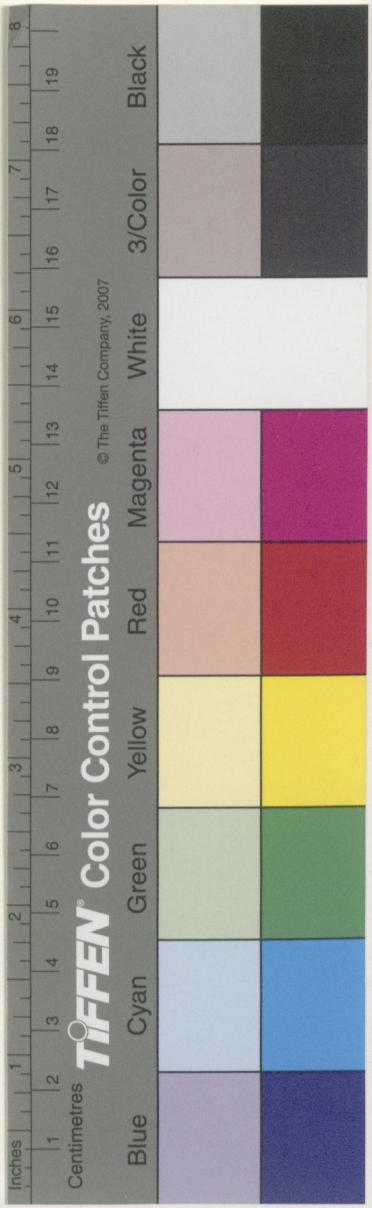
1878²

AM

... för högligen
... vara så god
... små lakan
... inte vara
... själv

Mina käraste!

En gång måste jag nu vara så lygg-
lig och taga mig före att skriva ett
bref. Det är en och den sista!
Det är icke mycket att skriva om pro-
cis ifrån vår enformiga lilla värld
här i hemmet. Hvar och en sysslar
med sitt arbete och finner det vissen-
ligen ganska viktigt den stund det
utföres, dock är det fast icke något
som förtjänar att skrivas om. Vilken
I ända höra hvad vi syssla med så
skall jag väl berätta. B. håller på att
studera sig in i fäktkonsten och i all-
mänhet i gymnastiken, ty till hans
glädje tycks den intressera hans oer-

ver och sytte klassisterna
kommo för att bedja honom
lära dem att fästa. Det lät
va ett nukt långvarigt arbete så att
han frågade om de ville ha tålmod
med öfningar hela detta läsår,
hvilket de lofvade och nu får han
själf börja från abc först. Därefter
han syr och snyrpar än en par byxor
än en palta och än några kläder
ningar. Derfor är han högeligen
tacksam för att moster Eva varit
så förinnerligt var och lofvat sy
en åt Kajsi Majsi. Och mor
älskade har också varit så god och
velat hjälpa med ett och hvarje
liksom om ni, mina käreste inte
skulle ha tillräckligt arbete för
egen del. (Efter minna frågor vill
jag nu medsamman säga att jag visst
har gvar af gammalt ottskilligt af
hvar, men jag måste nog säga li-

tet till af allting, är därför högeligen
 tacksam om eramma villes vara så god
 och tänka på något par små lekam
 och dygvar. De behöfvas ju inte vara
 af lärft. Resten hinner jag nog själv
 smaningan med. Jag har icke alls
 ännu börjat, men tycker det skall
 bli helt ooligt bara jag får tid.)

Det var en lang parentes.

Karin läser tyska af alla krafter -
hon tycks ha niken omsorg om sina
leasor och så tycker jag mig till min
stora glädje finna några små te-
cken till ordentlighet (jag törs icke
gifva dessa hennes bemödanden nå-
got bättre namn ännu) Ni kunna
så nukt bättre förstå min glädje
häröfver, då ni minnens det förfe-
liga: "Ordning - mindre tillfredställan-
de" som engång stod i mitt betyg
och som jag tyvärr ännu dagligen
tycker mig förtygna om jag nu finge
ett betyg

Harin bemödan dig så om att hennes
böcker och skrifböcker skola se re-
na och prydliga ut och i allmän-
het tycker jag mig finna vissa "tag"
som lofa godt. Miki gubben tar
ännu sina lexor något lätt, men
jag tror det kommer sig af att han
är så ung ännu åtminstone hoppas
jag att då han kommer litet längre
in i skoltakten, han skall finna att
lexorna ej äro att leka med. Och Edla
sa liten har så märkvärdigt utpreg-
lad lust för det husliga, det är ett
stort nöje att se henne syssla
med damtorkning ochstädning
hvilket arbete hon alltid sombedd
uppsöker åt sig. I går satt hon länge
och väl med Edla och Miki och pen-
sade och skar bönan. Det allraroligaste
är dock att få koka "riktigt" i sina små
kastruller på stora hällen, då kommer
hon och berättar med största förtjusning
"se mamma, det har blivit riktigt brändt".

